

Ανθρώπινα Δικαιώματα

Ανθρώπινα Δικαιώματα θα μπορούσαν γενικά να ορισθούν ως εκείνα τα δικαιώματα που είναι σύμφυτα με την ανθρώπινη ύπαρξη και χωρίς τα οποία δεν μπορούμε να ζήσουμε ως ανθρώπινα όντα.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες του ατόμου μας επιτρέπουν να αναπτύξουμε πλήρως την προσωπικότητά μας και χρησιμοποιώντας τις ανθρώπινες αρετές μας, τη νοημοσύνη, τα ταλέντα και τη συνειδησή μας, να ικανοποιήσουμε τις πνευματικές, κοινωνικές και άλλες ανάγκες μας. Αυτά βασίζονται πάνω στην απαίτηση της ανθρωπότητας για αξιοπρέπεια και σεβασμό κάθε ατόμου. Η περιορισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών δεν είναι μόνο μια ατομική και προσωπική τραγωδία αλλά επίσης δημιουργεί συνθήκες κοινωνικής και πολιτικής αναταραχής, ενσπείροντας τη βία και τη σύγκρουση μέσα και μεταξύ κοινωνιών και εθνών.

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι η βασική διεθνής έκφραση των απαραβίαστων δικαιωμάτων όλων των μελών της ανθρώπινης οικογένειας.

Η Διακήρυξη που προκηρύχθηκε σε ένα ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης, στις 10 Δεκεμβρίου 1948, αποτελεί το "κοινό ιδανικό στο οποίο πρέπει να κατατείνουν όλοι οι λαοί και τα έθνη", αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Καταγράφει μεγάλο αριθμό δικαιωμάτων, αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών, τα οποία οι άνθρωποι δικαιούνται και τα κράτη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν σ'όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως πολιτικών, θρησκευτικών, φυλετικών ή άλλων διαφοροποιήσεων.

Το 1968 η Διεθνής Διάσκεψη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών συμφώνησε ότι η Διακήρυξη "συνιστούσε μια υποχρέωση για τα μέλη της διεθνούς κοινότητας". Η Διακήρυξη έχει επίσης ασκήσει σημαντική επίδραση σε εθνικά συντάγματα, σε εθνικούς νόμους και σε μερικές περιπτώσεις σε δικαστικές αποφάσεις.

Όπως δηλώνει η πρώτη πρόταση της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια "αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο".

Η Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι επίσης το πρώτο τμήμα της Διεθνούς Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία περιλαμβάνει το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Πολιτιστικά και Κοινωνικά Δικαιώματα (υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση το 1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα (υιοθετήθηκε το 1966) και το Προαιρετικό Πρωτόκολλο αυτού του Συμφώνου (υιοθετήθηκε το 1966).

- Ο ρόλος του ατόμου στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- Τα δικαιώματα που διακηρύσσονται στην Οικουμενική Διακήρυξη
- Τα Διεθνή Σύμφωνα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Ποια δικαιώματα προστατεύονται από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα;
- Ποια δικαιώματα προστατεύει το Διεθνές Σύμφωνο Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων;
- Μπορεί ένα άτομο να υποβάλει καταγγελία για παραβίαση δικαιώματος που προστατεύεται από συνθήκες για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα;
- Το κείμενο της «Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» [[pdf](#)]

- Ο ρόλος του ατόμου στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Το άτομο είναι το επίκεντρο των διακηρύξεων και των συμφωνιών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και ως καρπώτης των διακηρυγμένων δικαιωμάτων του και ως βασικός παράγοντας στην υλοποίησή τους. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καλεί κάθε άτομο και κάθε κοινωνικό όργανο να προωθήσουν το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να αγωνιστούν για την καθολική και αποτελεσματική αναγνώρισή τους. Ατομικά, στις τοπικές του κοινωνίες, και διά μέσου των μη κυβερνητικών οργανώσεων, κάθε άτομο μπορεί να προωθήσει την αγωγή για τα ανθρώπινα δικαιώματα, να ενθαρρύνει το σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλα τα επίπεδα της εθνικής ζωής. Η σπουδαιότητα της επίδρασης που μπορούν να έχουν οι πολίτες με το να εργάζονται μαζί για την ειρήνη και για τα ανθρώπινα δικαιώματα στα πλαίσια της Κοινωνίας των Πολιτών είναι ολοφάνερη.

Μακροπρόθεσμα, οι προσπάθειες της Κοινωνίας των Πολιτών για την προστασία και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα καρποφορήσουν μόνο μέσω της ενεργού συμμετοχής και υποστήριξης των απλών πολιτών του κόσμου.

Τα δικαιώματα που διακηρύσσονται στην Οικουμενική Διακήρυξη

Τα πρώτα δύο άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης τονίζουν ότι όλοι οι άνθρωποι χωρίς διάκριση, γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και στα δικαιώματα και παραθέτει τις βασικές αρχές της ισότητας και μη διάκρισης στην απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.

Τα επόμενα 19 άρθρα ασχολούνται με τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα τα οποία όλοι οι άνθρωποι δικαιούνται.

Αυτά τα άρθρα περιλαμβάνουν τα δικαιώματα για:

- ζωή, ελευθερία και προσωπική ασφάλεια
- ελευθερία από δουλεία και υποτέλεια
- ελευθερία από βασανιστήρια, και σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.
- αναγνώριση της οντότητας του ατόμου ενώπιον του νόμου
- ίση προστασία από το νόμο
- μια αποτελεσματική άσκηση δικαστικής θεραπείας για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- ελευθερία από αυθαίρετη σύλληψη, κράτηση ή εξορία
- δίκαιη εκδίκαση και δημόσια ακρόαση από ένα ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο
- το τεκμήριο της αθωότητας μέχρι αποδείξεως της ενοχής
- αποτροπή από καταδίκη για μια πράξη η οποία δεν ήταν ποινικό αδίκημα κατά το χρόνο που διεπράχθη
- ελευθερία από αυθαίρετη επέμβαση στην ιδιωτική ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία •
- ελευθερία διακίνησης και εγκατάστασης περιλαμβανομένου του δικαιώματος να εγκαταλείπει κάποιος οποιαδήποτε χώρα και να επιστρέφει στη δική του.
- άσυλο
- μια ιθαγένεια
- σύναψη γάμου και δημιουργία οικογένειας
- ιδιοκτησία
- ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας
- ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης
- ελευθερία ειρηνικών συγκεντρώσεων και συμμετοχή του καθενός στη διακυβέρνηση της χώρας του

- ίση πρόσβαση του καθενός στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του.

Τα επόμενα 7 άρθρα (22 μέχρι 28) ασχολούνται με τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων για:

- κοινωνική ασφάλιση
- εργασία και ελεύθερη επιλογή επαγγέλματος
- ίση αμοιβή για ίση εργασία
- δίκαιη και ικανοποιητική αμοιβή, που να διασφαλίζει ένα τρόπο ζωής που αρμόζει στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια
- ίδρυση και συμμετοχή σε συνδικάτα
- ανάπαυση και ελεύθερο χρόνο
- βιοτικό επίπεδο ικανοποιητικό για υγεία και ευημερία (που περιλαμβάνει τροφή, ρουχισμό, στέγαση και ιατρική περίθαλψη)
- ασφάλιση σε περίπτωση ανεργίας, αρρώστιας, αναπηρίας, χηρείας, γεροντικής ηλικίας ή άλλων περιστάσεων ανεξάρτητων από τη θέληση του ατόμου
- προστασία της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας
- εκπαίδευση, με τους γονείς να έχουν κατά προτεραιότητα το δικαίωμα να επιλέγουν τον τύπο της εκπαίδευσης που θα δοθεί στα παιδιά τους
- συμμετοχή του καθενός στην πολιτιστική ζωή της κοινότητάς του
- προστασία των ηθικών και υλικών συμφερόντων του καθενός, που απορρέουν από συγγραφή επιστημονικών, λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών παραγωγών του.

Σύμφωνα με το άρθρο 28, ο καθένας δικαιούται να απολαμβάνει κοινωνική και διεθνή τάξη, όπου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που περιλαμβάνονται στη Διακήρυξη να μπορούν να υλοποιούνται πλήρως.

Το άρθρο 29 λέει ότι ο καθένας έχει καθήκοντα στην κοινότητα μέσα στην οποία και μόνο είναι δυνατή η ελεύθερη και πλήρης ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Αυτό το άρθρο προσθέτει ότι, στην άσκηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, ο καθένας θα μπορεί να υπόκειται μόνο στους περιορισμούς που καθιερώθηκαν με νόμο, για να διασφαλίζεται η οφειλόμενη αναγνώριση και ο σεβασμός των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων και για ικανοποίηση των δίκαιων απαιτήσεων της ηθικής, της δημόσιας τάξης και της γενικής ευημερίας. Αυτά τα δικαιώματα και οι ελευθερίες δε θα μπορούν να ασκούνται αντίθετα προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

Το τελευταίο άρθρο λέει ότι τίποτα μέσα στη Διακήρυξη δεν μπορεί να ερμηνευτεί ότι παρέχει σε οποιαδήποτε Χώρα, σε οποιαδήποτε ομάδα ή άτομο το δικαίωμα να κάνει οτιδήποτε που να αποβλέπει στην εξουδετέρωση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που εξαγγέλλονται στη Διακήρυξη.

Τα Διεθνή Σύμφωνα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Τα Διεθνή Σύμφωνα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι συμφωνίες τις οποίες οι συμβαλλόμενες Χώρες μέλη - δηλαδή έθνη που έχουν συμφωνήσει επίσημα να δεσμεύονται με τις πρόνοιες τους - ανέλαβαν να σέβονται, να διασφαλίσουν και να προβαίνουν σε βήματα για την πλήρη πραγμάτωση ενός πλατιού φάσματος δικαιωμάτων.

Υπάρχουν δυο τέτοια Σύμφωνα: το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Υιοθετήθηκαν και τα δύο από τη Γενική Συνέλευση και τέθηκαν προς υπογραφή το Δεκέμβριο του 1966 και τέθηκαν σε εφαρμογή και τα δύο το 1976.

Τα Σύμφωνα αναγνωρίζουν και ορίζουν με πολλές λεπτομέρειες τα πιο πολλά από τα δικαιώματα που αναφέρονται στην Οικουμενική Διακήρυξη και καταπιάνονται επίσης με

μερικά επιπρόσθετα δικαιώματα. Κάθε Σύμφωνο διαλαμβάνει επίσης την ίδρυση ενός μηχανισμού διά μέσου του οποίου τα σώματα των Ηνωμένων Εθνών επιβλέπουν την εφαρμογή των προστατευόμενων δικαιωμάτων από τις Χώρες μέρη. Μια Επιτροπή για Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, έχει εγκαθιδρυθεί από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, ώστε να επιθεωρεί την πρόοδο των συμβαλλομένων Χωρών μερών στην εφαρμογή του Συμφώνου σε Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα. Η εφαρμογή του Αστικού και Πολιτικού Συμφώνου είναι στα χέρια ενός άλλου σώματος από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ποια δικαιώματα προστατεύονται από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα;

Κατ' αρχή, το Σύμφωνο θέτει την αρχή ότι "όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης". Αυτό σημαίνει, εξηγεί το Σύμφωνο, ότι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα ελεύθερα να καθορίσουν το πολιτικό τους καθεστώς και ελεύθερα να ασκήσουν την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική τους ανάπτυξη. Έχουν το δικαίωμα, για δικό τους λογαριασμό να διαθέτουν ελεύθερα τους πόρους και το φυσικό τους πλούτο. Το Σύμφωνο προβλέπει, παράλληλα, ότι οι Χώρες- μέρη του θα διασφαλίζουν σε όλα τα άτομα μέσα στην επικράτειά τους, χωρίς διάκριση, όλα τα δικαιώματα που καταγράφονται στο Σύμφωνο.

Τα δικαιώματα, που αναγνωρίζονται από το Σύμφωνο, περιλαμβάνουν το δικαίωμα της εργασίας, της ελεύθερης εκλογής επαγγελματιών, των δίκαιων και ευνοϊκών συνθηκών εργασίας, της ίσης αμοιβής για ίση εργασία, των ασφαλών και υγιών συνθηκών εργασίας και το δικαίωμα της ανάπαυσης και του ελεύθερου χρόνου. Αναγνωρίζονται, επιπλέον, το δικαίωμα της δημιουργίας και της συμμετοχής σε συντεχνίες, το δικαίωμα της απεργίας καθώς και το δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλειας, περιλαμβανομένου του δικαιώματος της κοινωνικής ασφάλισης. Πρέπει να εξασφαλίζεται προστασία και βοήθεια για την οικογένεια και να παρέχεται ειδική προστασία στις μητέρες και τα παιδιά. Το Σύμφωνο δηλώνει, επίσης, ότι ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής είναι δικαίωμα του κάθε ατόμου και αυτό περιλαμβάνει ικανοποιητικό φαγητό, ντύσιμο και στέγαση. Το θεμελιώδες δικαίωμα του καθενός να είναι απαλλαγμένος από την πείνα τυγχάνει ιδιαίτερης αναγνώρισης. Ο καθένας έχει το δικαίωμα για το πιο ψηλό εφικτό επίπεδο σωματικής και πνευματικής υγείας και για μια μόρφωση.

Οι συμβαλλόμενες Χώρες-μέρη πρέπει να εξασφαλίζουν ελεύθερη και υποχρεωτική στοιχειώδη εκπαίδευση. Διευθετήσεις θα πρέπει να γίνονται ώστε να υπάρχει διαθέσιμη και προσιτή σε όλους μέση εκπαίδευση. Θα πρέπει να υπάρχει ίση πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση. Οι γονείς και οι νόμιμοι κηδεμόνες θα πρέπει να έχουν ελεύθερη επιλογή σχολείου για τα παιδιά τους και να διασφαλίζουν ότι τους παρέχεται η θρησκευτική και ηθική τους εκπαίδευση. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να παίρνει μέρος στην πολιτιστική ζωή και να απολαμβάνει τα οφέλη των επιστημονικών ανακαλύψεων. Βήματα πρέπει να γίνονται για τη διατήρηση, την ανάπτυξη και διάδοση της επιστήμης και της μόρφωσης. Η ελευθερία της επιστημονικής έρευνας και της δημιουργικής δραστηριότητας πρέπει να τυγχάνουν σεβασμού και ο καθένας να έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει τα οφέλη της δικής του έρευνας και δημιουργικής δραστηριότητας.

Ποια δικαιώματα προστατεύει το Διεθνές Σύμφωνο Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων;

Όπως ακριβώς το Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, έτσι και το Σύμφωνο για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα αρχίζει δηλώνοντας ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και μπορούν ελεύθερα να διαθέτουν τους δικούς τους πόρους και το δικό τους φυσικό πλούτο. Το Άρθρο 2 του Συμφώνου προνοεί ότι, κάθε συμβαλλόμενη Χώρα μέρος θα πρέπει να διασφαλίζει τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στο Σύμφωνο, χωρίς διάκριση, για όλα τα άτομα μέσα στην επικράτειά της.

Το Σύμφωνο εγγυάται το δικαίωμα της ζωής στον καθένα. Κανένας δε θα πρέπει αυθαίρετα να αποστερείται της ζωής του. Σε χώρες, οι οποίες δεν έχουν καταργήσει την ποινή του θανάτου, καταδίκη σε θάνατο θα μπορεί να επιβληθεί μόνο για τα πιο σοβαρά εγκλήματα σύμφωνα με το νόμο. Κανένας δε θα πρέπει να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Κανένας δε θα πρέπει να κρατείται

υπόδουλος. Κανένας δε θα πρέπει να υπόκειται σε αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση. Κάθε άτομο που συλλαμβάνεται πρέπει να πληροφορείται, την ίδια στιγμή της σύλληψης, την αιτία της σύλληψης και όποιος συλλαμβάνεται ή κρατείται με την κατηγορία διάπραξης εγκλήματος, θα πρέπει να προσάγεται πάραυτα ενώπιον δικαστή ή άλλου νομίμως εξουσιοδοτημένου προσώπου. Κάθε άτομο που υπήρξε θύμα παράνομης σύλληψης ή κράτησης θα πρέπει να έχει το απαραβίαστο δικαίωμα της αποζημίωσης.

Το Σύμφωνο εγγυάται, επίσης, ότι όλα τα πρόσωπα που αποστερούνται της ελευθερίας τους πρέπει να τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης και ότι κανένας δε θα πρέπει να φυλακίζεται με μόνο αιτιολογικό την αδυναμία εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης. Το Σύμφωνο προβλέπει ελευθερία διακίνησης - περιλαμβανομένου του δικαιώματος να φεύγει κανείς από μια χώρα - και ελευθερία στην επιλογή διαμονής. Το Σύμφωνο θέτει περιορισμούς στην απέλαση αλλοδαπών που βρίσκονται παράνομα στην επικράτεια της συμβαλλόμενης Χώρας. Υπάρχουν πρόνοιες, στο Σύμφωνο, για την ισότητα όλων των ατόμων ενώπιον των δικαστηρίων και για εγγυήσεις σε αστικές και ποινικές διαδικασίες. Ποινική νομοθεσία με αναδρομική ισχύ απαγορεύεται και αναγνωρίζεται το δικαίωμα του καθενός να αντιμετωπίζεται ως οντότητα ενώπιον του νόμου. Αυθαίρετη ή παράνομη παρέμβαση στην ιδιωτική ζωή του ατόμου, την οικογένεια, την οικία ή την αλληλογραφία απαγορεύεται.

Επιπρόσθετα, το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας καθώς και το δικαίωμα της έκφρασης - περιλαμβανομένου του δικαιώματος της αναζήτησης, λήψης ή ανακοίνωσης πληροφοριών - αναγνωρίζονται. Το Σύμφωνο, ακόμα, προβλέπει την απαγόρευση με νόμο κάθε προπαγάνδας για πόλεμο ή κάθε συνηγορία για εθνικό, φυλετικό ή θρησκευτικό μίσος που συνιστά υποκίνηση σε διακρίσεις, έχθρα ή βία. Αναγνωρίζεται, επίσης, το δικαίωμα του συνέρχεσθαι ειρηνικά και το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι ελεύθερα.

Το δικαίωμα των ανδρών και των γυναικών, σε ηλικία γάμου, να παντρεύονται και να δημιουργούν οικογένεια, και η αρχή της ισότητας των δικαιωμάτων και των ευθυνών των συζύγων στη σύναψη του γάμου, κατά τη διάρκεια του γάμου και στη λύση του, αναγνωρίζονται επίσης.

Το δικαίωμα κάθε παιδιού, χωρίς διάκριση, για αναγκαία μέτρα προστασίας εκ μέρους της οικογένειάς του, της κοινωνίας και της συμβαλλόμενης Χώρας- μέρους, αναγνωρίζεται, αφού είναι δικαίωμα του παιδιού να αποκτά εθνικότητα.

Αναγνωρίζεται το δικαίωμα κάθε πολίτη να παίρνει μέρος στα δημόσια πράγματα, να εκλέγει και να εκλέγεται, και να έχει πρόσβαση, στα πλαίσια της ισότητας, στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του. Όλα τα άτομα είναι ίσα ενώπιον του νόμου και δικαιούνται ίσης προστασίας από το νόμο. Τέλος, απαιτούνται μέτρα για την προστασία εθνικών, θρησκευτικών και γλωσσικών μειονοτήτων που μπορεί να υπάρχουν σε Χώρες συμβαλλόμενα μέρη του Συμφώνου.

Το Σύμφωνο υποχρεώνει κάθε χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος του Συμφώνου να διασφαλίζει ότι εάν τα δικαιώματα κάποιου ατόμου παραβιασθούν, θα τυγχάνει μιας αποτελεσματικής θεραπείας μέσα στην εν λόγω χώρα.

Μπορεί ένα άτομο να υποβάλει καταγγελία για παραβίαση δικαιώματος που προστατεύεται από συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών;

Ναι. Τρεις συνθήκες των Ηνωμένων Εθνών που είναι τώρα σε ισχύ προβλέπουν αυτή τη δυνατότητα: Το Προαιρετικό Πρωτόκολλο στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα, η Διεθνής Σύμβαση για την Εξάλειψη Όλων των Τύπων Φυλετικών Διακρίσεων και η Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλης Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας.

Κάτω από τη Σύμβαση για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων όλων των Τύπων, ένα άτομο ή ομάδα ατόμων μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, δηλώνοντας ότι τα δικαιώματά του που προβλέπονται από τη Σύμβαση έχουν παραβιαστεί. Αυτό είναι δυνατόν και πάλιν, εφόσον η χώρα εναντίον της

οποίας γίνεται η καταγγελία είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης και έχει αποδεχθεί την προαιρετική διαδικασία καταγγελιών. Ο παραπονούμενος, για να τύχει ακρόασης πρώτα, πρέπει να έχει προσπαθήσει χωρίς επιτυχία να εξασφαλίσει επανόρθωση μέσα στην εν λόγω χώρα. Τον Αύγουστο του 1987, 12 χώρες είχαν αποδεχθεί αυτή την προαιρετική διαδικασία.

Κάτω από τη Σύμβαση εναντίον των Βασανιστηρίων και Άλλης Σκληρής, Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, προσφέρονται παρόμοιες διαδικασίες παραπόνων. Αν, λοιπόν, μια συμβαλλόμενη χώρα- μέρος αποδέχθηκε τη Σύμβαση, ένα άτομο που υπόκειται στη δικαιοδοσία της συμβαλλόμενης χώρας μέρους, μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή εναντίον των Βασανιστηρίων, ότι είναι θύμα παραβίασης της Σύμβασης από τη συμβαλλόμενη χώρα μέρος. Όπως και στις άλλες διαδικασίες, πρέπει πρώτα να επιζητηθεί επανόρθωση χωρίς επιτυχία στη χώρα την οποία αφορούν οι καταγγελίες. Τον Αύγουστο του 1987, 7 χώρες αποδέχθηκαν τη Σύμβαση.

*** Το *Civilitas.GR* και ο «ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ» προτίθενται να απομακρύνουν το κείμενο αυτό από την Ιστοσελίδα τους, εάν η αναδημοσίευσή του προσβάλλει κεκτημένα πνευματικά ή εμπορικά δικαιώματα (info@civilitas.gr)**